

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-376/11

Pie Optiek SPRL

împotriva

Bureau Gevers SA

și

European Registry for Internet Domains ASBL

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de cour d'appel de Bruxelles)

„Internet — Domeniul de nivel superior «.eu» — Regulamentul (CE) nr. 874/2004 — Nume de domeniu — Înregistrare pe etape — Articolul 12 alineatul (2) — Noțiunea «titulari de drepturi anterioare» — Persoană autorizată de titularul unei mărci să înregistreze, în nume propriu, dar pe seama acestui titular, un nume de domeniu identic sau similar cu respectiva marcă — Lipsa autorizației cu privire la alte utilizări ale semnului ca marcă”

Sumarul hotărârii

1. *Dreptul Uniunii Europene — Interpretare — Dispoziții care nu conțin nicio trimitere expresă la dreptul statelor membre — Interpretare autonomă și uniformă*
2. *Dreptul Uniunii Europene — Interpretare — Metode — Interpretarea unui regulament de punere în aplicare în raport cu regulamentul de bază*
3. *Rețele transeuropene — Sectorul telecomunicațiilor — Internet — Punerea în aplicare și funcțiile unui domeniu de nivel superior — Cerere de înregistrare care vizează numele unei mărci înregistrate — Titularul dreptului de introducere a cererii — Titulari de drepturi anterioare — Noțiune — Persoană autorizată de titularul mărcii să înregistreze un nume de domeniu identic sau similar cu marca menționată — Excludere*

[Regulamentul nr. 874/2004 al Comisiei, art. 12 alin. (2) al treilea paragraf]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 33)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 34)

3. Articolul 12 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 874/2004 de stabilire a normelor de politică publică privind punerea în aplicare și funcțiile domeniului de nivel superior „.eu” și a principiilor de înregistrare trebuie interpretat în sensul că, în situația în care dreptul anterior în cauză este un drept asupra unei mărci, sintagma „titulari de drepturi anterioare” nu vizează o persoană care a

fost autorizată de titularul mărcii în cauză numai să înregistreze, în nume propriu, dar pe seama acestui titular, un nume de domeniu identic sau similar cu acea marcă, fără ca persoana respectivă să fie însă autorizată să utilizeze în scopuri comerciale marca în conformitate cu funcțiile sale specifice.

Astfel, atunci când dreptul anterior este un drept conferit de marcă, dispoziția menționată vizează contractele de licență, în care titularul mărcii conferă licențiatului, în limitele stabilite prin clauzele contractului de licență, dreptul de a utiliza această marcă în scopuri care se încadrează în domeniul dreptului exclusiv conferit de aceasta. În schimb, un contract prin care cocontractantul titularului dreptului conferit de marcă se obligă, în schimbul unei remunerații, să facă eforturi rezonabile pentru a depune o cerere și pentru a obține o înregistrare pentru un nume de domeniu „.eu” se aseamănă mai mult cu un contract de prestări de servicii în cadrul căruia partea menționată efectuează o activitate determinată în schimbul unei remunerații.

(a se vedea punctele 47, 49 și 53 și dispozitivul)